

[Collet]

forbindelse gribende ligeegyldigt. Derfor er denne tekniske diskussion om gældsafløsning og gældssanering forfejlet. Man skal tilføje de landmænd, som man ønsker at hjælpe, penge og dermed undgå, at man mister eksisterende produktion.

Øllgaard (V):

Der er tre forhold, der har været værd at hæfte sig ved i denne diskussion lige så vel som i en lang række andre diskussioner om landbrugsforholdene. Det ene forhold er det, der ustandselig dukker op: var det overhovedet hensigtsmæssige investeringer, der dér blev foretaget, og som førte folk ud i de store gældsbyrder, som vi her beskæftiger os med?

Privatøkonomisk var disse investeringer i de færreste tilfælde fornuftige. Det har ministeren redegjort godt for, men jeg synes alligevel, det er værd at gøre den betragtning gældende: alle de mennesker rundt omkring i samfundet, som fik gavn og glæde af, at disse investeringer blev gjort, dels på etableringstidspunktet på grund af aktiviteten, dels på grund af den produktion, der er kommet ud af disse store investeringer, vil gerne have gaven af investeringerne. Derfor er der rimelig balance i, at vi nu tilrettelægger en politik, som tager en lille smule af trykket af de gældsbyrder, de pågældende mennesker kommer til at sidde med.

En anden betragtning, der er gået igen i debatten, har været: kunne vi egentlig ikke bare lade være med at realisere den rentesaneringsoperation, som vi her er i gang med at realisere, for det gik jo nok endda, ligger det underforstået? Det er egentlig utroligt, at så mange indsigtfulde folk, som tilfældet er, tager så letsindigt på tingene, at de tør løbe risikoen for, at alt bare ville køre videre, som det ville, hvis vi undlod at tage trykket af den gæld, det drejer sig om. For mig at se er det indlysende, at der vil blive realiseret en lang række tvangsauktioner, hvis der ingenting sker her i folketinget i denne sag i denne samling, fordi en række kreditorer har sagt: vi giver debitor denne chance, men hvis den ikke bliver udnyttet, skrider vi til handling. Jeg synes, det er let at få øje på en overhængende risiko for, at der vil ske økonomisk sammenbrud på en lang række af de landbrugsbedrifter, denne sag drejer sig om.

Den tredje betragtning, som er gået igen i en række af indlæggene i dag, er den betragtning, der hedder: var det, vi her behandler, virkelig hele regeringens landbrugspolitik efter otte måneder, som det er udtrykt? Selvfølgelig er dette ikke hele regeringens landbrugspolitik. Regeringens landbrugspolitik er den samlede erhvervs politik, som realiseres. Det, vi her behandler, er kun et delelement i den sag, men et overordentlig vigtigt delelement. Jeg synes, det er hovedløst, når nogle af ordførerne har forsøgt at bestride den værdi, der for erhvervslivet og for landbruget på kort som på lang sigt ligger i det realiserede renteforhold og den realiserede omkostningsopbremsning. Det, det nu drejer sig om, er at fastholde, styrke, udbygge en værdifuld dansk landbrugsproduktion.

Det er i øvrigt også den begrundelse, som økonomiminister Anders Andersen har givet på det møde i Ålborg, som hr. Bjørn Westh citerede fra. Jeg kan citere lidt fra en pressemeddelelse, økonomiministeren har udsendt til forståelse af, hvad det rent faktisk var, han sagde i Ålborg, og gøre økonomiministerens ord til mine. Økonomiministeren skriver:

»Når regeringen alligevel føler en særlig forpligtelse til at hjælpe landbruget, skyldes det, at det ud fra en samfundsmæssig betragtning er af afgørende betydning, at landbrugets produktion, beskæftigelse og eksport kan opretholdes. Og det er baggrunden for, at regeringen nu fremsætter lovforslag om en rentesaneringsydelse.«

Jeg gør selvfølgelig økonomiministerens ord til mine. Det er her, den egentlige, gode, saglige, stærke begrundelse for lovforslaget findes.

Bjørn Poulsen (SF):

Hr. Øllgaards bemærkninger får mig til at erindre en tale, der engang blev holdt. Der blev talt noget om, at man skulle passe på, hvad det var for nogle sejre, man vandt i et spil, uanset hvad det var for et spil.

Ikke mindst som landmand burde hr. Øllgaard i hvert fald vide én ting: den vej, man tramper ned, når man tramper, som denne regering gør, især på de svage områder i dette samfund, skulle der gerne kunne vokse noget på bagefter. Hvis man fortsætter på den måde, man har gjort hidtil fra denne